

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 19. júna 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **T. D.**, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné **o dovolaní obvineného** podanom prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. J. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 6. apríla 2011, sp. zn. 7 To 13/2011, podľa § 382a, § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. takto

r o z h o d o l :

I. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo 6. apríla 2011, sp. zn. 7 To 13/2011 a konaním, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 319 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. účinný od 1. januára 2006), § 155 ods. 1 a § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (zákon č. 300/2005 Z. z. účinný od 1. januára 2006) **v neprospech** obvineného T. D..

Napadnuté uznesenie krajského súdu **s a z r u š u j e**.

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 27. januára 2011, sp. zn. 2 T 197/2009.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Nové Zámky **s a p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného T. D., nar. X.. A. X. v N., trvale bytom N., Ulica P. č. K., bez pracovného pomeru, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, **n e b e r i e d o v ä z b y a p r e p ú š ť a h o** z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 6. mája 2010, sp. zn. 2 T 197/2009, bol obvinený T. D. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13. mája 2009, v čase o 22.30 hod. v N. Z., na Ulici V. pri železničnej trati pod mostom, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení v podnapitom stave, fyzicky napadol Š. D. tým spôsobom, že tohto asi 3 až 4 krát nohou kopol do hlavy a najmenej trikrát ho päťou udrel do tváre, po tomto obžalovaný odišiel do obchodného domu T. kúpiť víno a keď sa vrátil späť, opäť fyzicky napadol poškodeného tak, že ho s kolenom opakovane udieral do hlavy, asi 10 až 15 krát ho nohou kopol do hlavy a celého tela, a keď poškodený spadol na zem, tu obžalovaný asi 20 minút celým telom skákal po tele poškodeného Š. D. a vo svojom konaní prestal až po tom, keď videl, že tento krváca z ucha a úst, čím spôsobil poškodenému Š. D. zranenia,

a to krvné podliatiny a opuch okolo očí, krvné podliatiny a opuch na čele vpravo s odtlačkom vzorky obuvi, krvné podliatiny a opuch nosa, líc a okolia úst a brady - viac vpravo, krvnú podliatinu a tržnú ranu pravej ušnice, krvné podliatiny a opuch v oblasti krku - viac vpravo, početné krvné podliatiny na prednej a zadnej strane hrudníka s odtlačkom vzorky obuvi, krvné podliatiny na oboch ramenách, splývajúce krvné podliatiny na hlave, vnútro-lebečné poranenie - krvný výron pod tvrdú blanu mozgovú, zmliaždeno-krvácivé ložisko v ľavej polovici mozgu s opuchom mozgového tkaniva a otras mozgu, podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvie súdneho lekárstva s dobou liečenia a práceneschopnosti 10 - 12 týždňov.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený **súhrnný trest odňatia slobody** v trvaní 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Nové zámky, sp. zn. 1 T 134/2009, ktorý bol doručený 10. júla 2009 a ktorý nadobudol právoplatnosť 21. júla 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do **ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia**.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného uhradiť V. Z. P., a. s., so sídlom M. č. X., 850 05 B., IČO: X. škodu v sume 2405,70 Eur.

Na podklade odvolania obvineného proti prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Nitre uznesením z 31. augusta 2010, sp. zn. 7 To 48/2010, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po dokazovaní na hlavnom pojednávaní bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 27. januára 2011, sp. zn. 2 T 197/2009, obvinený T. D. opätovne uznaný za vinného

zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13. mája 2009, v čase o 22.30 hod. v N. Z., na Ulici V. pri železničnej trati pod mostom, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení v podnapitom stave, fyzicky napadol Š. D. tým spôsobom, že tohto asi 3 až 4 krát nohou kopol do hlavy a najmenej trikrát ho päťou udrel do tváre, po tomto obžalovaný odišiel do obchodného domu T. kúpiť víno a keď sa vrátil späť, opäť fyzicky napadol poškodeného tak, že ho s kolenom opakovane udieral do hlavy, asi 10 až 15 krát ho nohou kopol do hlavy a celého tela, a keď poškodený spadol na zem, tu obžalovaný asi 20 minút celým telom skákal po tele poškodeného Š. D. a vo svojom konaní prestal až po tom, keď videl, že tento krváca z ucha a úst, čím spôsobil poškodenému Š. D. zranenia, a to krvné podliatiny a opuch okolo očí, krvné podliatiny a opuch na čele vpravo s odtlačkom vzorky obuvi, krvné podliatiny a opuch nosa, líc a okolia úst a brady - viac vpravo, krvnú podliatinu a tržnú ranu pravej ušnice, krvné podliatiny a opuch v oblasti krku - viac vpravo, početné krvné podliatiny na prednej a zadnej strane hrudníka s odtlačkom vzorky obuvi, krvné podliatiny na oboch ramenách, splývajúce krvné podliatiny na hlave, vnútro-lebečné poranenie - krvný výron pod tvrdú blanu mozgovú, zmliaždeno-krvácivé ložisko v ľavej polovici mozgu s opuchom mozgového tkaniva a otras mozgu, podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvie súdneho lekárstva s dobou liečenia a práceneschopnosti 10-12 týždňov.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený **súhrnný** (nie úhrnný a súhrnný ako bolo uvedené v rozsudku okresného súdu) **trest odňatia slobody** v trvaní 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Nové zámky, sp. zn. 1 T 134/2009, ktorý bol doručený 10. júla 2009 a nadobudol právoplatnosť 21. júla 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do **ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia**.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného uhradiť V. Z. P., a. s., so sídlom M. č. X., 850 05 B., IČO: X. škodu v sume 2405,70 Eur.

Na podklade odvolaní obvineného a okresného prokurátora proti prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Nitre uznesením zo 6. apríla 2011, sp. zn. 7 To 13/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolania obvineného T. D. a okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal **obvinený T. D.** písomným podaním z **28. novembra 2011** (doručenom súdu prvého stupňa 16. decembra 2011) **prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. J. V. dovolanie.**

Domáhal sa ním zrušenia uznesenia Krajského súdu v Nitre s tým, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera, zrušil aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Nové Zámky a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por.

Pochybenie okresného súdu vidí v tom, že po vrátení veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie, nepostupoval v intenciách uznesenia krajského súdu, v ktorom sa uvádzalo, že na základe doteraz vykonaných dôkazov nebolo možné vyvodiť záver, že spáchal predmetný skutok, nevykonal žiadne úkony, ktoré by mohli smerovať k stotožneniu jeho osoby ako obvineného s osobou páchatel'a, pretože poškodený opakovane vylúčil, aby mu on spôsobil zranenia a rozhodol zhodne s pôvodným rozsudkom. Navyše pri napadnutí poškodeného neboli svedkovia prítomní.

Ďalej uviedol, že Krajský súd v Nitre pri rozhodovaní vôbec neodôvodnil zmenu právneho názoru, resp. neuviedol, vykonaním ktorých dôkazov okresným súdom došlo k stotožneniu jeho osoby s osobou páchatel'a. Nezaoberal sa ani tým, že súd prvého stupňa vychádzal zo skutočností, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, v dôsledku čoho bolo porušené jeho právo na obhajobu a právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam

a dôkazom, ktoré sa mu kladú za vinu, pretože súd prihliadal aj na takú skutočnosť - dôkaz, ktorý vôbec nebol vykonaný v priebehu pojednávania.

Uviedol tiež, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že jeho výpoveď v procesnom postavení svedka je totožná s jeho výpoveďou v procesnom postavení obvineného, pretože podľa jeho názoru došlo k ich skopírovaniu, čo možno považovať za porušenie základného práva na obhajobu vrátane práva „obvineného“ vypovedať. Právo obvineného vypovedať nemôže byť obmedzené „iba“ na prečítanie zápisnice o jeho výsluchu v procesnom postavení svedka a následne spísanie zápisnice o výsluchu obvineného s doslovným uvedením gramatických tvarov jednotlivých slov a rovnakým slovosledom ako v predchádzajúcej výpovedi.

Na záver konštatoval, že došlo aj k porušeniu zásady „*nemo tenetur se ipsum prodere*,“ resp. „nikto nemôže byť nútený svedčiť vo svoj neprospech.“ Ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu nemal byť vypočutý ako svedok, ale mal byť vypočutý v zmysle § 196 ods. 2 Tr. por. Takáto výpoveď je preto právne nepoužiteľná a nemožno ju preverovať procesne účinným spôsobom.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Nové Zámky a poškodenej V. Z. P., a.s., B..

Prokurátorka okresnej prokuratúry sa k podanému dovolaniu vyjadrila s tým, že okresný súd, ani krajský súd, sa pri rozhodovaní nedopustili žiadnych trestnoprávných ani procesnoprávných pochybení, pretože bol náležite zistený skutkový stav veci bez akýchkoľvek pochybností, a taktiež bolo vykonanými dôkazmi preukázané, že skutok sa stal a tohto sa dopustil obvinený T. D..

Ďalej konštatovala, že obvinený T. D. bol vypočutý ku skutku pred vyšetrovateľom polície a podrobne opísal priebeh a spôsob spáchania skutku. **Naproti tomu výpoveď poškodeného Š. D., ktorý bol vyšetrovateľom viackrát vypočutý a nestále menil svoje výpovede, možno považovať za nevierohodnú.**

Tiež uviedla, že súd sa zaoberal aj skutočnosťami, o ktorých obvinený tvrdí, že im zo strany súdu nebola venovaná žiadna pozornosť.

K tvrdeniu obvineného T. D. o rovnakom obsahu zápisníc z jeho výsluchov v procesnom postavení svedka a obvineného pripomenula, že na objasnenie tejto skutočnosti boli na hlavnom pojednávaní vypočutí aj vyšetrovatelia polície, ktorí obvineného vypočúvali alebo ktorí boli prítomní pri jeho výsluchoch. Títo okrem iného potvrdili, že obvinený vypovedal sám, a zároveň vylúčili z ich strany akýkoľvek nátlak. Týmto tvrdeniam súd preto nemal dôvod neveriť.

Navyše, do konania bol pribratý znalec z odboru zdravotníctva - odvetvie súdne lekárstvo, ktorý vo vyhotovenom znaleckom posudku konštatoval, že zranenia poškodeného sú v príčinnej súvislosti s udalosťou z 13. mája 2009, pričom poukázala aj na fotodokumentáciu o zraneniach poškodeného Š. D., z ktorej možno usúdiť, že k jeho zraneniam došlo takým spôsobom, ktorý uvádzal obvinený vo svojej pôvodnej výpovedi.

Navrhla preto, aby dovolací súd, bez preskúmania veci dovolanie odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po prerokovaní veci na neverejnom zasadnutí v súlade s § 567j ods. 2 Tr. por. v spojení s § 382a Tr. por. (účinnými od 1. septembra 2011) a preskúmaní spisového materiálu **dospel k záveru, že dovolanie obvineného T. D. je dôvodné.**

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, (písm. c/),

rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/).

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uvádza, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu, ako aj zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Zahŕňa v sebe právo na osobnú obhajobu, právo nechať sa obhajovať obhajcom, ktorým môže byť len advokát, právo na povinnú obhajobu, ale aj **povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému a okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.**

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Navyše podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) **každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo**, verejne a v primeranej lehote **prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne** o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo **o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený**.

Právo na spravodlivý proces v sebe okrem iného zahŕňa aj právo rozhodovať o vine a treste len na základe dôkazov vykonaných zákonným spôsobom, prostredníctvom ktorých sa objasňujú nielen okolnosti svedčiace proti obvinenému, ale aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. **za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.** Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

V posudzovanej trestnej veci sa nepostupovalo v zmysle uvedených zákonných kritérií.

Okresný súd Nové Zámky uznal obvineného T. D. za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na podklade dôkazu, o ktorom má dovolací súd dôvodné pochybnosti o jeho zákonnosti.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že okresný súd oprel záver o vine obvineného T. D. o jeho „priznanie“ vo výpovedi z prípravného konania zo 14. júla 2009 (č. l. 13–16), počas ktorej podrobne opísal priebeh skutku a vznik zranení poškodeného.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obsah zápisnice o výsluchu obvineného T. D. zo 14. júla 2009 a obsah zápisnice o jeho výsluchu v procesnom

postavení svedka z 9. júna 2009 (č. l. 183-185), je takmer identický, pričom aj obhajca obvineného pri ich porovnaní označil tie miesta, ktoré sú absolútne totožné (č. l. 135).

Navyše dovolací súd konštatuje, že nie je možné, aby obvinený s jeho intelektom, s vyše mesačným odstupom vypovedal úplne rovnako. Dokonca aj v závere zápisnice o výsluchu zo 14. júla 2009 sa uvádza, že **„po prečítaní zápisnice (ktorá bola nahlas nadiktovaná) obvinený vyhlasuje, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou, a preto nežiada jej opravu, ani doplnenie.“**

Z uvedeného je zrejmé, že existujú **dôvodné pochybnosti o tom, ako prebiehal výsluch obvineného 14. júla 2009, či vypovedal sám alebo mu bola zo strany vyšetrovateľa prečítaná zápisnica o výsluchu z 9. júna 2009, kedy vypovedal v procesnom postavení svedka a priznal sa k spáchaniu skutku alebo došlo k prepísaniu obsahu zápisnice o výsluchu svedka.**

Na tomto zistení nemení nič ani skutočnosť, že na priebeh výsluchu boli vypočutí vyšetrovateľ a osoba prítomná na výsluchu, ktorí uvedené skutočnosti popreli.

V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že výsluch osoby (vyšetrovateľa), ktorý takýto úkon vykonal, nemá zásadný význam pre zistenie skutkového stavu, pretože pokiaľ by vyslúchané osoby potvrdili pravdivosť tvrdení obvineného, došlo by ich konaním pri spisovaní zápisnice o výsluchu k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež pripomína, že jednou zo základných zásad trestného konania je zásada prezumpcie nevinu.

Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a obvinený nie je povinný svoju nevinu dokazovať.

Zo zásady prezumpcie nevinu pri dokazovaní vyplýva pravidlo, že **ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného - in dubio pro reo**

a pravidlo, že **obvinenému musí byť vina preukázaná a tento nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech.**

Odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285.

V posudzovanej veci výpoveď obvineného z prípravného konania, o ktorej sú dôvodné pochybnosti a ktorú na hlavnom pojednávaní obvinený poprel, nemôže byť ako jediný usvedčujúci dôkaz postačujúca na uznanie viny zo skutku, pre ktorý je stíhaný.

Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného, i samotná prokurátorka ju označila za nevierohodnú.

Dovolací súd zdôrazňuje, že súd hodnotí dôkazy **získané zákonným spôsobom** podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, pričom toto hodnotenie nemôže jednostranne smerovať proti obvinenému.

Vyššie uvedeným postupom okresného, aj krajského súdu, keď uznali obvineného za vinného na základe **dôkazov, o ktorých existujú dôvodné pochybnosti,** bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na spravodlivý proces vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj právo na obhajobu.

Za toho stavu dovolací súd z vyššie uvedených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. vyslovil vo výroku rozsudku porušenie zákona v neprospech obvineného T. D., zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a prikázal Okresnému súdu Nové Zámky, aby vec v rozsahu zrušenia znovu prerokoval a rozhodol.

Vzhľadom na to, že **napadnuté rozhodnutie bolo zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného**, v zmysle § 391 ods. 2 Tr. por. **nemôže dôjsť v novom konaní ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.**

Dovolací súd uvádza, že v zmysle **zásady zákazu reformatio in peius za zmenu rozhodnutia v neprospech je potrebné chápať akúkoľvek zmenu, v ktoromkoľvek výroku, pokiaľ zhoršuje postavenie obvineného a priamo sa ho dotýka. Zmena k horšiemu sa môže prejavovať najmä v skutkových okolnostiach, v použitej právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia, v rozsahu a spôsobe náhrady škody spôsobenej trestným činom, a to v každej z týchto okolností jednotlivo alebo v ich súhrne.**

Na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné poukázať i na to, že znalec MUDr. I. Z. počas výsluchu na hlavnom pojednávaní 12. januára 2010 vylúčil „skákanie“ po hrudníku poškodeného inou osobou, pretože nedošlo k poškodeniu vnútorných orgánov. Navyše takýto záver je vzhľadom na posudzovaný prípad absolútne vylúčený, preto skutková veta tak, ako bola ustálená, nezodpovedá zisteniam vyplývajúcim z vykonaného dokazovania a je v rozpore s doterajšími zisteniami vyplývajúcimi z procesného spisu.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Podľa § 380 ods. 3 Tr. por. sa dĺžka trvania väzby podľa odseku 2 posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní.

V zmysle § 72 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa rozhodnutím o väzbe rozumie aj rozhodnutie o nevzatí do väzby.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený T. D. v súčasnosti vykonáva na základe rozhodnutia, ktoré sa týmto rozhodnutím zrušuje, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom

stráženia, a to v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Keďže v tomto štádiu trestného stíhania nie sú dané dôvody väzby, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že obvineného neberie do väzby a prepustil ho na slobodu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. júna 2012

JUDr. Emil B d ž o c h , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová